

Linda Lassen

Den kloge Kone fra kvindehuset

303 sider

Hovedland

Engang for længe siden gik man ikke til psykolog eller lifecoach eller clairvoyant. Da gik man til den kloge kone på landet.

Det er sjovt at høre fortællinger om de tider, og her skal vi jo nok inden alt for længe og meget snart tilbage til oldeforældrene, der MÅSKE kan huske noget om de mennesker, eller måske kender en, der frekventerede de kloge koner.

Bogen her er en roman men kommer meget tæt på de kloge koner, idet forfatteren er inspireret af sin oldemor, der netop var en af dem - endda langt ude på landet, og hvis spådomme var gået i opfyldelse for nogle af de, der frekventerede hende.

Oldemoderen var fattig, meget fattig og levede af sin køkkenhave og æg og ellers af de gaver, folk kom med, når de havde fået "behandling" og spådom hos hende.

Oldemoderen var tillige lidt fremsynet og oprettede et slags krisecenter for kvinder, der var ved at komme i uføre, fordi en karl eller to ville have dem. De var jo selv fattige og havde praktisk taget ingen steder at gå hen.

Samlet set er bogen en meget smuk og rørende beskrivelse af Karoline, der bliver set godt af sin mormor, som ved, at barnebarnet vil få svært ved at klare sig ved det hårde landarbejde, og som derfor inspirerer hende til at blive klog kone.

Romanen indeholder hints til datidens sprog ude på landet. Såsom *Vi har rigtige madrasser som på hotellerne inde i Odense*

, og

der var et servantestel og et spejl, så mændene kunne se at barbære sig

, og

måske er du en lappepige,

og
Burmaister og Wain, det store skibsværft i København,
eller
Karoline var lige kommet hjem fra morgenmalkningen,
eller
vaskekonen så sig rundt mod de forventningsfulde ansigter
og
Karoline løftede ringene af komfuret og smed tørv på.

Bogen indeholder også datidens panderter til ofre i Mee-too-bevægelsen. Sødmen er der omkring uskyldige piger som:

*Hun holdt af at sidde ved køerne og se ind i deres store, blide øjne, og så til det grusomme i samme sætning, men hun
gik ikke hjemmefra uden en lille køkkenkniv i lommen.*

Og så er det netop, at hun bliver offer for karle og daglejere, der har drukket sig gennem sliddet og kommer og tager hende på brysterne, mens hun så forsvarer sig med en kniv, men alligevel går hjem med skylden og skammen.

Der er mange, gode lag i bogen, som er velskrevet og særdeles humoristisk. Som læser nyder man roen i sproget, samtidig med at det ikke skorter på drama og handling. Og så får vi nogle fine indblik i, hvordan livet på landet formede sig på godt og ondt i begyndelsen og midten af forrige århundrede.

Og så rejser de sunde spørgsmål sig, dem som man også kunne stille sig i dagens debatter: når Karoline nikker til sine høns og sin hane og spørger. *Mænd kunne vel ikke sammenlignes med haner. Hanen fulgte sin natur. Var det mænds natur at tage kvinder mod deres vilje?*

Vi får et vist indblik i, hvordan de kloge koner på landet arbejdede dengang, og hvordan folk, der opsøgte konerne reagerede, og vi er også med, da tyskerne besætter Danmark i fyrerne, hvordan det påvirkede landbosamfundet omkring Karoline, og hvordan hun fixer barnløshed ved bare at lytte til folk og give gode råd. Ingen stjerner, ingen kort, ingen redskaber, bare lyt.

En dejlig bog, der emmer af historiske punktoplysninger, og hvor vi både stifter bekendtskab med Daells Varehus, med Stauning, der har fået hjerneblødning, mens Vilhelm Buhl tager over, og sågar Morten Korch, hvis litteratur bliver dechifreret af en byfin bibliotekar.

Vi får også et godt indblik i, at utroskab, det var bestemt også noget, som man begav sig udi dengang, hvis manden var "for hurtig" i sengen derhjemme, og der opstod sød musik andetsteds, og at det nu således var en anden, der var far til barnet, og hvad Karoline så kunne gøre ved det.

En varm bog som kalder på såvel humor som medmenneskelighed, omsorg og viljefasthed.

Flot arbejde.